

דבר ראש העיר קריית-מוֹצְקִין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרנו זה לידתו במחויבותנו האישית כלפים, המשפחות השוכנות, תושבי קריית מוֹצְקִין, הורים, רעויות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמור ליום הזיכרון הכללי לחיל צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסיע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ומחנות שונים בחיותם הצעירם של הבן או הבת.

תלמידי בתיה"ס "אורט" קריית מוֹצְקִין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכלתת "שאקס" נעמו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוֹצְקִין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ייצמן, וביקרו בבתייהם לקבל חומרים ומקורות לעיריכת האלבום.
דמויות של הנופלים נשקפת בספר זה.

אצין בסיפור את העונות היוצאות מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמוק, משפחות יקרות, היה רב שימוש בעבורם והותיר בהם רישום عمוק.

משמעותני כי קשר זה היה גם לכם מקור לשיפור ולנחמת מה, מעצב העבודה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להניצח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוֹצְקִין, הנה מודה לכם על שיתוף הפעלה ומאנל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,
חיים צורי, ראש העיר

ערבעם יומם הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר י"ר "יד לבנים" קריית-מוֹצְקִין מר מיכאל וייצמן

אה ו אחיה"ת משפחת השכל היקרה,

השכל והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, היט כאב איש ויום יומי שלנו המשפחות.

טוב בינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז וגבורה, למען עצמותה וביתחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במשען אחר לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במוניהם הנחילו לנו יקרים, מורשת הטבעה עמוקה בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעות האמיתית של "לחת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מאשר כאב השכל.
מסורת הגבורה ומסורת הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומונחה את דרכם.
היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתنا.
לאורה של מורשת זו ונשיך לחזק, להנציח ולזכור את בניינו ובנותינו לעד.

אם מעלים על נס, תרומותם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי בית"ס "אורט" מוֹצְקִין, תלמידות האולפנה וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופעולם של יקרים בני קריית-מוֹצְקִין, רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתיה הספר.

זכר בנים ובנותינו, חתום וחוקוק בלבם לעולמי עולמים!
הי זכרם ברוח!

חיזקו ואמצנו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, י"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קריית-מוֹצְקִין

טוראי עמי (עמרם) אלקיים הי"ד
י"ב בטבת תש"ב - כ"ח באיר תשכ"ז
1942-07.06.1967
בן 25 בונפלו
מקום מנוחתו
בית העלמי הצבאי נהריה

"עמי, החיל שמת לא ידבר ובכל זאת ישמע קולו בחלל הבית שהדים. יש לי דומהה המדברת בעדו בלילהות..." (חברו יוסי נעים)

עמי (עמרם) אלקיים, בן אליהו ופריחה, נולד בקובלנקה אשר במרוקו, ב' יב בטבת תש"ב, 1942, ונפל בקרב בכ"ח באיר תשכ"ז, 07.06.1967, במלחמת ששת הימים, בכניסה לירושלים בהיותו במילואים.

משפחה הייתה משפחת רבנים ידועי שם המתיחסת על גולי ספרד. משפחתו הייתה אמידה וענפה ועמי גודל כילד טיפוחים מתוך תפוקים. הם היו 9 אחים ואחיות: הבכור יוסף, רשל (רחל), חיים, מרימ (מרי), סוזן, עמי, יעקב, רפי ושמואן בן הזקנים. הוא עלה לארץ בשנת 1956 עם משפחתו כשהיה בן 13. עברו גרה המשפחה בעכו. שמו עמרם, נקרא ע"ש בן דוד שנמצא במרוקו, כשעלה לארץ רצה שם עברית והחליף את שמו מארנולד לעמי.

מדינת ישראל משרד הפנים חוק האזרחות, תשי"ג-1953 (סעיף 15)
תעודת המעידת על אזרחות ישראלית תעודת מס' 44931 תעודת מס' 6334563
מי מאשר בו כי הוא... עמי אלקיים אנטוליה ב... זיגלבוגה, מרוקו נולד ב... 1942 זה (זאת) תעודת ישראלי לוי סעיף 2(ב)(ז)... ללאק אזרחות, תשי"ג-1953.
שר הפנים 1/511

"היו ימי ימיים...

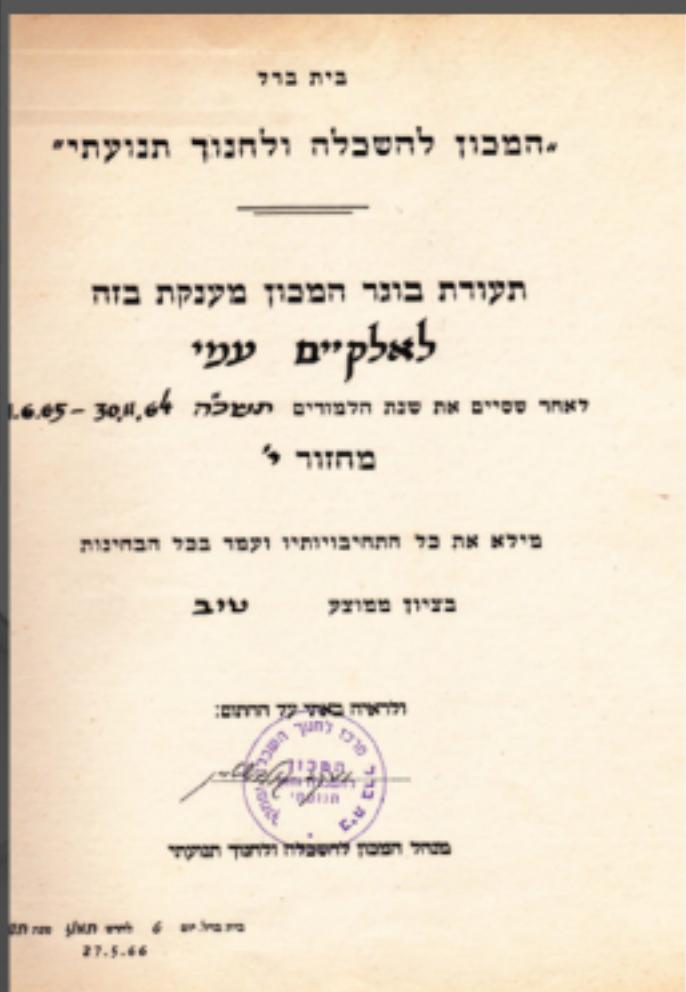
היי ימים ואזורה נפשי תשתווק
חדרות נערות נמוגה, ראש שחרר שט לו במרחב" (עמי אלקיים ז"ל)

דברי אחוטו, עמי היה מסווג האנשים האלה שם מכירם אותם, לעולם לא שכחים אותם. הוא היה אדם מיוחד, גאון. אחוטי סיפרה המון פעמים. שעד שהוא לא ראה את כל התיעודות שלו והמחברות שלו היא תמיד חשבה שהוא יותר משכילה ממנו, אבל אחרי שהייתה את כל אלה, התפללה וראתה כי אכן הוא היה אדם משכיל מאוד, אדם מצטיין מכל הבחינות. אחוטי מספרת כי תמיד הייתה כותבת לו מכתבים והוא תמיד היה מתќן את שגיאות הכתיבה שלה, וכן למדת עברית טוב יותר. אחוטי של עמי הייתה מאוד מודesta קשורה אליו. גם אם שלחם הייתה מאוד קשורה אליו, ובכלל יש קשר טוב מאוד בין בני המשפחה - משפחה מאוד מלוכדת, וכך כאשר הוא נפל זאת הייתה טרגדייה נוראית במשפחה. הם לא האמינו כי עמי אהת האהוב, הבן המקסימוס כבר לא בין החיים, למשפחה לקח המון זמן להבין ולהפנים את זה.

עמי, בעל טמפרמנט תוסס ותמיד רצה לדעת כל דבר.

בנוסף להצטיינותו, עמי זיל גם היה צייר מدهים,
שכל מי שראה את ציוריו נעתקה נשיממו.

עמי ז"ל גם כתב שירים עוצרי נשימה ...

יש עוד המתפללים
ובני שפתים יתפללו
אל אליה ממעל
יה גדול ונורא
נצח על עמק וארץ
לפני כל צורר וושאך צרה
לנו אדמתנו מדורי דורות
ירושה היא לנו מידי האבות
אל אוייבנו עומדים להשמידנו
אנא תן לנו בידינו כוח
לעמדו על נפשנו

עוד לבנו לך
אדמת עד לנצח
גם בהיותנו בר
רוח בחורנו
אותך לא תשכח

שיר געגועים/עמי אלקיים ז"ל

היו היו ימים
היו ימים ואזורה
נפשי תשתקק-חdot נערות נמוגה
ראשי סחרחר שט לו במרחוב
יחפש את זו חdots נערוי
הימצאנה?

באופק מנצנץ וبا
הנה הוא מגע מרחף-מחיף
נשמתי נעה, לבו הلم
כהלומות פשיטים
אה ! זכור אזכור
אראהו ולא אמשחו
כן ; זה חלום

חלום יחולף עם הרוח
רוח מציה תנתקחו ביעף
נפשי תשתקק ועינוי
יביטו לנוכח נגדו
לא, זה היה כלל היה
הכל חלף עם הרוח
היו היו ימים ואזורה..

שיר אהבה/עמי אלקיים ז"ל

אהובת לבי מחמד עני
מה כלתה נפשי לראותך
חלומות פז יסובבוני
ורק אותך אראה עולה ופורהת
כפרח באביב
כשמש הזורת
וקרנינה לר שלוחת
הו נפשי אליך מתגעגעת
אייה אוכל לראותך, לחבקך, לנשקר
בשלל מתנות אפנקך
וכל טוב מאיר
אגשימנו לך, כן בשביילך

מה יפית ומה נעמת
בחביטי בר לרגע קט
ואת ידיך בגוף נוגעת
בי נפשי נטבעת
את אושרי ידי מגעת
מה יפית ומה נעמת.

בשנת 1963 גויס עמי לצה"ל ושירת בנהמנות בשירות הסדר. הוא השתתף במספר קורסים אשר העשו את ידיעותיו ואת ניסיון החיים שלו. בשנות שירותו התאונן שתפקידו בצבא אינם מספקים אותו, ולכן שאל תמיד לעבור ליחידה קרבית. לפני סיום שירותו ניסה לעبور לצנחנים, אולם לא היה מספיק זמן להשלמת האימונים. בסתיו את השירות הсадיר עבר ליחידת קשר יחידה: מפק"ט 278 חטיבת 37, ובתקופת זה שירת בהגiao למילואים, שבhem נפל.

**"בזרועותינו ובכוח רצוננו נעמוד מול אויבינו ומשמיטנו
כי גחלת העם עוד תAIR".** (עמי אלקיים ז"ל)

לפני תחילתה של מלחמת ששת הימים, אחיו של עמי זיל קיבלו צי גויס למילואים ורק עמי זיל לא קיבל.
הוא נורא התעצב וכעס, חשב שהחבה לא רוצה בו.
כל יום חיכה ליד הדואר בתקווה שיקבל את המצו.
בסוף דבר, קיבל את המצו וגוייס לחיל השריון.

"ארץ גבעות הרים, גיא ועמק נהרות יפלטו נתיב
בין הרים ירכינו ראשם לים קודמים רוח אביב נושבת על
בכפה נושאת רוחות פרחן בר,
מה נאה מולדתי זו". (עמי אלקיים ז"ל)

מלחמת ששת הימים פרצה ב-5 ביוני, בשעות הבוקר המוקדמות.

ישראל הלמה בחיל האויר המצרי. מטוסי חיל האויר תקפו את כל שדות התעופה הצבאיים
במצרים ובסיני, ולמקרה החזיאו את חיל האויר המצרי מכל פעללה בהשמידם מאות מטוסים
על הקרקע.

באוטו בוקר החלו כוחות ירדניים בהפגזות ובתקיפות אויריות אל מעבר לקו שביתת הנשך
עם ישראל.

ישראל הזיהה את המלך חוסיין שיישאר מחוץ למעגל הלחימה, אך הוא לא שעה לאזורה,
והצבא הירדני תקף וכבש את מטה האו"ם (לשעבר ארמון הנציב העליון הבריטי) מדרום
לירושלים.

חיל האויר הישראלי נקט פעולה גם נגד חיל האויר הירדני.

טור כדי כר המשיכה סוריה להפגיז יישובים ישראליים. בו ביום חותקו שדות תעופה סורים
וחיל האויר הסורי הושמד ברובו.

ביום הראשון לקרבנות, השיגה ישראל עליונות אוירית מוחלטת.

האיפול על המידע זהה היה כמעט מוחלט.

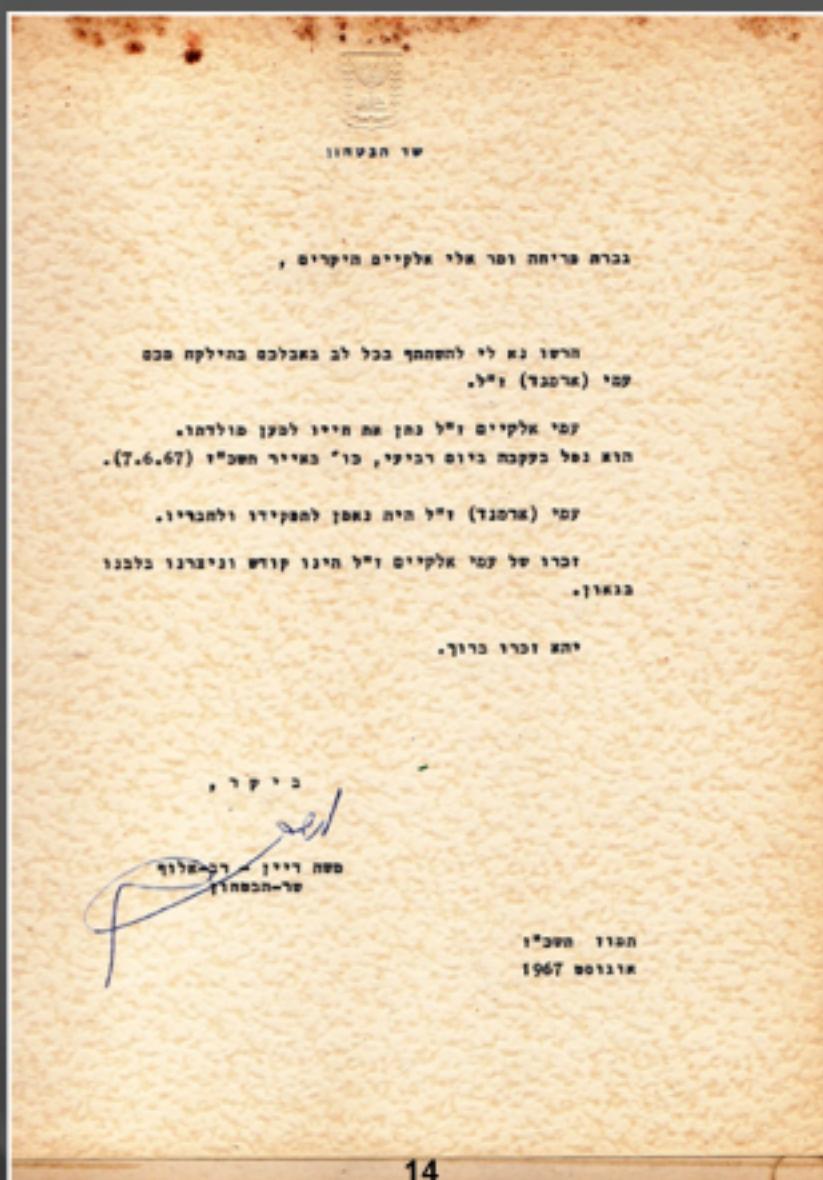

"נצח על עמק וארכץ לפני כל צור וושאך צרה
לנו אדמתנו מדורות, ירושה היא לנו מידי האבות
אייבנו עמדים להשמידנו,
אנא תן בידנו כוח לעמוד על נפשנו" (עמי אלקיים ז"ל)

coh shirion nu mazhor umak yizra'el al giv'in cabr ba'erav h'yom harashon l'chloma.
baboker h'yom sheni hat'zibou cochotai shel p'ld ul cbish giv'in-shcm m'drom le'ir giv'in, l'shem hnayu
ba'iguf umak v'hallu latkof at ha'ir mu'orpha. ba'iguf zo, umak do'tan, na'ar k'rev k'sha um cochot
shirion v'tutachim negd t'nkim yizdani'im sh'lhamo b'i'ulot, v'nastiy'u b'cochot shirion shag'iu m'bek'ut
y'rdan.

af la'achr cibosh giv'in gilo y'rdani'im roch l'chloma v'hesivo ml'chama she'ura.
cochot t'nkim yizdani'im nosfim chsho le'uber ha'azor m'ki'un tovus.
bat'om yom hal'chima n'atzbo cochot shirion y'rdani'im v'hi'sraelim zo mol zo.
a'olom b'mekabil l'chloma ul giv'in, t'kufe ch'tibat shirion y'sraelit nosfet b'pikudo shel or'i rom
ba'azor sh'mdrom le'glibou.

b'yom sheni b'malchamah sh'sh ha'yimim yom y'rosel'm, 1967.06.07, c'ch ba'ayr t'shc'z, nafel umi
(umram) alk'ims z"l.
um c'nisat ha'tnkim l'scm, ch'ico z'lfeim, umi z"l nora br'asho.

"אתה גיבור
גיבור תחילת
לכם תפילתי העולה ועולה..." (דודו ברק)

דברי חבר לעבודה

"היום אנו מעלים זכרו של חבריינו עמי, שנפל למען מלחמת קיומו ושמו נחרט בתולדותינו, עם כל אותן שמות החברים שנפלו אותו ביחד.

עמי אלקיים היה אדם אהוב חברי וידע ליצור ידידות עם כל אדם ואדם. עמי, חברו לעבודה היהודי קרוב אליו, ידעתו השקפותיו ואופיו. הוא היה במוחתו אדם שקט ונחבא אל הכלים, שיחותו עם אנשים נוהלו תמיד על רמה. עמי ידע לפתח הוכחות ושכנוע. שיחותיו נשאו תמיד באמרות חוכמה קצרות. הוא המעית בדייבור אבל היה מוכן לענות ולעזר לכל אחד ואחד. בחיו האזרחיים עסק בעניינים פוליטיים ומפלגתיים. יחד עם זאת, השתדל לא להיות קיצוני וידע תמיד להשתלב בדעותיהם של אחרים. דמותו תישאר בעינינו כSAMPLE חי לכל אותן החברים שנפלו בכל אותן מלחמות להבטחת המשך קיומו של עם ישראל, על אדמותנו אמן. תהיה נשמטה צורחה בצרור החיים".

"רציתי להגיד לך
שבכל מקום
את איתי בלב... "(אביב גפן)

אנדרטה לזכר חטיבת השריון 37

האנדרטה מתנשאת לגובה 9 מטר.
היא ניצבת על גבעה הצופה מזרחה על צפת ומערבה על הר מירון.
היא עשויה ממוטות מתכת היוצרים את האות ש"ן המסמלת את המילוי ששת הימים, שרים,
שלום, עם ישראל ו-עדיו המופיעה בכל מקום.

לאנדראטה קיר הנצחה מבני המקום ועליו חקוקים שמות 166 חללי החטיבה במלחמות סיני,
ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים.

עמי אהב מאד תורה והיה מחובר לנושא.
לכן, בחרה אימו להנציח את שמו בתרומה לבית-כנסת.

תפילה לזכר

זכור עם ישראל את בני ובנותיו

סאים וסאים, פילי אבא-הנה לישראל,

ונכל לוותם הטענאות נטיבות הטוחנים

במערכות העם, וכל אשך קהילת פודיעין

וגבתוֹן ואנשי סמיטה אשר סרו נפשם

במלוכה על תקומה לישראל,

ונכל אלה שנרצחו באך ומחוצה לה

בידי מרכחים מארגני טרור.

זכור ישראל ויתברך בזrus וניאל על זיו געלומים

וძקנות סגונה וקדשת הרצון ומסירות הנפש

אשר נספו במערכה הקבצתה.

יהי מללי מערכות ישראל עטורי הנצחון

מרתומים לבן ישראל לדור דור

